

II-22. СЕРЕНАДА / SERENADA / SERENADE

Стефан Кживошевський / Stefan Krzywoszewski

Тихо	в	блискучім	промінні
Tykho	v	blyskuchim	prominni
Quietly	in	the shining	ray

Сонце	ховається	в	гай,
Sontse	khovajet'sja	v	haj,
The sun	hides	in	the grove,

Плинуть	вечірнії	тіні...
Plynut'	vechirniji	tini...
Float	the evening	shadows...

Нічко	жадана,	сховай!
Nichko	zhadana,	skhovaj!
O night	desired,	hide [me]!

Люба,	не	треба	вагання...
Ljuba,	ne	treba	vahannja...
Beloved,	no	need	for hesitation...

Бачу ж	я	в	очах	твоїх
Bachu zh	ja	v	ochakh	tvojikh
See	I	in	eyes	your

Море	безмежне	кохання,
More	bezmezhne	kokhannja,
A sea	of boundless	love,

Бурю	шалених	утіх!
Burju	shalenykh	utikh!
A torrent	of frenzied	joys!

Никнуть	під	місяцем	клени,
Nyknut'	pid	misjatsem	kleny,
Disappear	beneath	the moon	maples,

Серце	так	солодко	б'є...
Sertse	tak	solodko	bje...
The heart	so	sweetly	beats...

Бо	найдорожче	для	мене
Bo	najdorozhche	dlja	mene
For	dearest	for	me [is]

Тихе	кохання	твое!
Tykhe	kokhannja	tvoje!
Quiet	love	your!

Сонце	за	гаєм	згасає,
Sontsem	za	hajem	z·hasaje,
The sun	beyond	the grove	dims,

Ніч	за	горами	встає,
Nich	za	horamy	vstaje,
The night	beyond	the mountains	rises,

Пісню	туман	колисає,
Pisnju	tuman	kolysaje,
A song	the fog	cradles,

Серце	взоряє	моє.
Sertse	vzorjaje	moje.
Heart	dawns	my.

Люба	схилилась,	питає:
Ljuba	skhylylas',	pytaje:
[My] beloved	leaned forward,	asks:

“Будеш	кохати,	любить?”
“Budesh	kokhaty,	ljubyt'?”
“Will	[you] cherish,	love?”

Пісню	туман	колисає,
Pisnju	tuman	kolysaje,
A song	the fog	cradles,

Гай	нас	обняв	i	мовчить.
Haj	nas	obnjav	i	movchyt'.
The grove	us	embraced	and	is silent.

Люба	крізь	сон	промовляє:
Ljuba	kriz'	son	promovljaje:
[My] beloved	through	sleep	speaks:

“Що	ті	козачі	слова!”
“Shcho	ti	kozachi	slova!”
“What	[are] those	Cossack’s	words!”

Пісню	туман	колисає...
Pisnju	tuman	kolysaje...
A song	the fog	cradles...

Зорі,	дерева,	трава...
Zori,	dereva,	trava...
Stars,	trees,	grass....